

μὲ νέαν ἀγωνίαν,
καὶ μίαν νέαν στάσιν
'στὸ ἔθμ' ἀρεμνιαν.

Κόμμα Κόντε, κόμμα Ράλλη,
κόμμα τοῦ Μαυρομυδάλη,
κόμμα κι' ἄλλο τοῦ Ζαήμεη,
καὶ παλῆθ' ἀ καὶ νέα ζύμη.

Κόμματα Θεσσαλικά,
κόμματα γεωργικά,
κι' ἄλλα ριζοσπαστικά,
μένους δημοκρατικά,
καὶ σοσιαλιστικά,
καὶ καμπόσα τρωκτικά.

Κυττάξω τόσους Ἑλληνας ἀγκρίτους,
κυττάξω κι' ἔσους στέφει παικῶν κλώνος,
κυττάξω λαϊκοὺς κι' ἀνεξαρτήτους
νὰ βλέπουνε τὸ ἔθμ' ἀνυπομόνας.

Πῶρ νέον ὑποκλέπτουν Προμηθεῖς,
μὰ καὶ Σαμφῶν ὄρμιον εἰς τὸν ἀγῶνα,
ὅπου μὲ μίαν θου σαγιόνα
χλιζα Ταμεία τρώει παρευθῖς.

Κανένας 'στὸν καυγᾶ,
σκοπῶν δὲν κυνηγῆ,
μῆτε συμφέρον ἴδιον.

Καὶ λαίμαργον τὸ στόμα
δὲν δεῖχεται μῆτε κόμμα,
μῆτε καὶ κομματίδιον.

"Ολοὶ γὰρ μὲ θυσία,
μῆτε τὴν Ἐξουσία
ζήτησὺν κοκκῶνα νύφη
λογιστάτων σίφη.

Τουρλοῦ τουρλοῦ μαλά,
τουρλοῦ τουρλοῦ κεφάλμα,
μὲ κάνουνε πολλὰ
νὰ λησμονήσῃ χάλα.

Ἔγρα μὲλα, θ' ἀμολάρω,
ὄριος ὁ νέος πλοῦς,
καὶ μὲ φασαμέν κιζαλάρω
τοὺς σωτήρας μου διπλοῦς.

Φθάν' ἢ πρώτη Σεπτεμβρίου,
τοῦ μηνὸς τοῦ σωτηρίου,
ἢ μεγάλη πρώτη φθάνει
καὶ παροξυσμὸς μὲ πνάνει.

"Ανοίξετε τὰς θύρας, σκούζω μὲ παρακάλω,
σ' ἔσους θηρεῖσιν τρόπους καὶ μέσα νὰ γλιτώσω...
θεοῦλη μου, τὶ σάλο, ἀλλὰ καὶ πῶσον σάλα
μὲ κάνουνε ν' ἀλλάξω μανιλιὰ κάθε τόσο.

"Ανοίξετε τὰς θύρας, ζήτησ' ἔσων εὐδοκίαν...
καμνῶν θὰ κροτήσῃ, καμνῶν ἂν κροτήσῃ...
ὁ δὲ Δραγοῦμης πρῶτος 'στὸ βήμα θ' ἀνεβῆ
καὶ θὰ λογοδοτήσῃ.

Κι' εὐθὺς θὰ ζητήσουν ὁ Κόντες μὲ τὸν Ράλλη
ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην, καὶ τὸν
τοιαύτως θ' ἀπατήσουν καὶ παρὰ τοῦτον ἄλλοι,
καὶ θὰ τοὺς ἀποδῶσθ' ἰμῆτην.

Κι' εἶναι τὰ μάλα πιθανὸν
νὰ παίξουν τὰ παιδία,
κι' ἢ παλαιὰ τὸν εὐθύνων
νὰ γίνῃ κομψοβία.

Κι' ὁ κόσμος θὰ χειροκροτῇ
τὸ μένος τῶν ἀγώνων,
κι' ὁ μὲν εὐθύνος θὰ ζητῇ
ἀπὸ τὸν δὲ μὲ τόνον,

καὶ θὰ μάς λέν οἱ ἐλέπτοντες τὸν μάταιον ἀγῶνα:
στραβὸς βελόνι γύρισε μέσα 'στὸν ἀχυρώνα.

Ἐάλιν ἐν παραβολῇ τὸ Ρωμαῖκο λαλεῖ.

Φ.—Εἶπες τὸ τράμ, βρὲ Περικλῆ, ποῦ εἶναξε τὸ φρένο
κι' ἔτρεχε κατατόναχο σὰν ἀφηνιασμένον;
Τῶδες τὸ τράμ, βρὲ Περικλῆ, ποῦ τῆρασαν δαιμόνια
κι' ἐπῆγε 'στὴν Ὀμόνοια;

Τῶδες, ποῦ ἔψιπνος πολλοὺς,
καὶ στύλους γυρῆμας ψηλοὺς,
καὶ δρόμους κατσοπάραιξ;

"Τρόμαξε μεγαθήρια,
κι' ἔμπρὸς σ' ἀφοδευτήρια
τῆς Ὀμονοίας ἄραξε.

Λοκπὸν τὸ κράτος τῶν Ρωμαίων τῶν ἀφηνιασμένων
βλέπει τὸ τράμ, ποῦ τὸν ζυγὸν δὲν δεχεται τῶν φρένων,
κι' ἐν σοβαρῇ παραβολῇ
ταιοῦτους λόγους ὁμιλεῖ:

Βλέπετε τὸ τράμ ἐκεῖνο, ποῦ 'στὸν τόπο τὸν φρενήρη
ἐφρενήριστῆκε καὶ τρέχει κι' ὁ, π' βρῆ τὸ παρασύρει;

Βλέπετε τὸ τράμ αὐτό,
ποῦ δὲν τὸ βασιτοῦνε φρένα,
κι' ἔχει δρόμο διωγτὸ
δίχως ὁδηγὸ κανένα;

"Ἔτσι σὰν τὸ τράμ κι' ἐγὼ
τρέχω δίχως ὁδηγὸ.

Καὶ 'στὸ δρέμα μου τρομαρῆς βρόντοι, ξαφνικὰ μεγάλα,
καὶ κατὰ τὴν φόρα ποῦχοι καὶ τὴν ἀφασθητή πηλάλα
εἶθε νὰ μὴ σταματήσω κομμάτιαξω κερμαρῆνο
ὅπου καὶ τὸ τράμ ἐκεῖνο, ποῦ τρέχε ἐφρενήριστῆνο.

Τάδε φθέγγεται τὸ κράτος τῶν μεγάλων εὐθύνων
ἔξω φρένων καὶ φρενῶν,
κι' ἀκατάσχετον καὶ τοῦτο Περικλῆ, πηλάλα...
Π.—"Ὅθεν δέξου δρὸ χατοῦμα φρεναρῆμενο Φασουλῆ.

Καὶ καμψόσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγαλιέται.

Σενατόριο μεγάλο 'στὸ Σαιν-Κλοῦ τῶν Παρισίων
τῆς Μπυνὰν τῆς Ἑλληνίδος, ποῦναξ ὑπὸς Ἡρασίον.

Σενατόριο μεγάλο γὰρ τὸν κόσμο τὸν σακάτη,
Σενατόριο κι' ἐκεῖνον, ὅπου θέλουνε ραχάτι...
Ἄρρωστοι καὶ μὴ σὲ τοῦτον τὸν Παράδεισον καλοῦνται
νὰ περνοῦν ζωὴ καὶ κότα καὶ νὰ ζοῦν βασιλικά,
καὶ τῆς γῆς ἢ γλώσσας εὐαῖς ἐκεῖ πέρα θὰ καλοῦνται,
κι' ὅπουρος Ἕλληνας ἐκεῖ θὰ μιλεῖ κι' Ἑλληνικά.
Τελειότης κατὰ πάντα, νοσηλεία ζηλευτή...
τὶ μπλιέρδα, τὶ λουτήρες, τὶ καὶ τὶ καὶ τὶ καὶ τὶ.